

Húsz éves a Szarvas és Vidéke Hetilap

Hét év hat év távlatából

A Szarvas és Vidéke Hetilap elmúlt húsz esztendejét felelevenítő sorozatunkban megismerhették az indulásnak és a próbaszámok készítésének kulisszatitkait Szabovik János visszaemlékezései nyomán. Ezt követően Szabovik János kérdezte az őt követő főszerkesztőt, Pilishegyi Józsefet, aki 1986. augusztusától 1989. augusztusáig vezette a szerkesztőséget. Sorozatunk harmadik részében Pilishegyi József tette fel kérdéseit Mihaleczné Kovács Mária-nak, aki 1989. augusztusától 1990. májusáig állt a lap élén, majd Mihaleczné Kovács Mária kérdezte Szenes Jánost, a Szarvas és Vidéke Hetilap 1990. május 1. és 1995. június 2. közötti időszakának főszerkesztőjét. Szenes János Keserű Zsuzsától kérdezett ezt követően, aki a Szarvas és Vidéke Hetilap 1995. június 9. és 1996. március 8. közötti időszakának szerkesztőség vezetője volt. Sorozatunk újabb darabjában Keserű Zsuzsa kérdezett, aki válaszolt: Petneházi Andrea, a lapot jegyző szerkesztőség-vezető 1996. március 15. és 2001. augusztus 10. között.

– És egy reggel arra ébredtél, hogy főszerkesztő – azaz egyelőre megbízott főszerkesztő – lettél. Hogyan érintett ez a fordulat? Volt-e vezetői ambíció, mikor a pedagógusi munkaköröd a Szarvas és Vidéke Hetilap munkatársi státuszára cserélted?

– Volt átmenet a kettő között. Eleinte még – egy évig – tanítottam is, meg írogattam is. Ízlelgettem a feladatot, ismerkedtem az emberekkel is, az újság készítés helyi szokásaival is.

Van ezzel kapcsolatban egy – így utólag – aranyos történetem is, bár akkor nem éreztem annyira viccesnek a dolgot.

Megérkeztem a szerkesztőségbe, ami még a Hivatal földszintjén volt. Talán egy jellegtelen kedd délután. A főszerkesztő Szenes János elmondta, hogy ő mit csinál, megkérdezte, hogy én mit szeretnék, majd elváltunk azzal, hogy másnap délután találkozunk.

Másnap délután azzal fogadtott, hogy neki el kell utaznia, ő előkészítette tördelésre a heti újságot, (augusztus 20. utáni első lapszám) én pedig menjek, olvassam el, ha vannak esetlegesen hibák, akkor azt javítsam ki, de nem lesz semmi gond.

Az újság készítésének ezt az

oldalát – tördelés, nyomdatechnika – előtte egyáltalán nem ismertem, kicsit furcsálltam is, hogy máris ilyen súlyos feladatot kaptam. Igyekeztem megfelelni az elvárásnak, ennek ellenére hiba csúszott a lapba, ráadásul a címloldalra.

A munkatársak rövid fejezetekben tudósítottak az ünnepi rendezvényekről, amelyek több helyszínen zajlottak. Az egyik program kutyakiállítás volt, és az erről szóló tudósítás a „Kis kutya, nagy kutya nem ugat hiába” címet kapta. Szerencsétlenségemre a fenti cím éppen az alá a fotó alá került, mely az akkori polgármestert, dr. Demeter Lászlót ábrázolta. Volt is probléma belőle. Amikor a főszerkesztő meglátta a címlapot, azonnal elrendelte az oldal bezárását. Neki akkor már fél lába a Szarvas és Vidéken kívül volt, és úgy érezte, hogy az a címlap tovább ront a polgármester és a közte levő nem éppen felhőtlen viszonyon.

Aztán belerázódtam a hétköznapiakba. Ő nemsokára megalapította a saját lapját, elindult a Cervinus Rádió és jöttél Te. Ha jól emlékszem már főállású munkatárs voltam, mikor Te „bedobtad a törölközőt”, egyedül maradtam. Szó szerint egyszerűes újság lettünk hirtelen. Akire még biztos lehetett számítani, az dr. Kutas Ferenc volt, aki kezdetektől ott bábáskodott a lap körül.

Hogy hogyan érintett a megbízás? Kihívásként, feladatként.

– Nem könnyebb helyzetben vetted át a lap vezetését, mint mikor én feladtam. Hogyan kezdted munkához, mi volt a stratégiád?

– Én talán nem éreztem olyan konfliktusosnak a helyzetet, mint Te. Mindenki biztosított

arról, hogy segítségemre lesz, bátran nekivágtam. Szerettem volna, ha tágabb teret biztosítottunk a városi értelmiségnek, többen írjunk a lapot. Létre is jött egy társadalmi szerkesztőbizottság, de sajnos nem volt hosszú életű. Rá kellett jönnöm, hogy az újság nem mindenkinek olyan szívügye, mint nekünk. Eleinte minden héten, vagy kéthetente összeültünk, beszélgettünk róla, hogy mi kerüljön az újságba, ki, milyen feladatot vállal, miről ír.

Nem működött, sajnos honoráriumot nem, vagy csak minimálisat tudtunk fizetni, az ideje pedig mindenkinek drága. A lelkesedés elfogyott.

Ennek ellenére azt hiszem, talán személyiségeknél fogva is, hogy a konfliktusos helyzeteket kezelni tudtuk, lehetőséget kaptak a pártok, civil szervezetek, új szerzők is a lapban.

– Több, mint öt évet töltöttél a szerkesztőség élén, a főszerkesztői posztra időközben kiírt pályázatot is megnyerted. Mi ösztönzött arra, hogy a lap élén maradj? Olyannak láttad-e a

lapot később, mint amilyennek akkor gondoltad, mikor a pályázatotod megfogalmaztad?

– Amikor beadtam a pályázatomat, úgy éreztem, hogy még mindig vannak tartalékaink, támogatóim, segítőim. Én is – mint mindannyian – jó újságot szerettem volna csinálni. Jó hangulatú, ugyanakkor tartalmas, és információban gazdag újságot. Hogy mennyiben sikerült megvalósítani az elképzeléseket? Többé-kevésbé. Nem mismásolom el a választ, azt hiszem ez az igazság. Lettek jó rovatok a lapban, állandó hellyel és felülettel. Megmaradt néhány új, rendszeresen frissül jelentkező személy, megújult a nyomdatechnika is. Bevezettem néhány újítást, a lap próbált közelebb kerülni olvasóihoz. Városi rendezvényeken standot állítottunk, ahol kérdőíveket lehetett kitölteni a lappal kapcsolatban. Ezeknek a feldolgozása után igyekeztem úgy alakítani a tartalmat, hogy még jobban kiszolgáljuk az olvasói igényeket.

SZARVAS ÉS VIDÉKE

ÖNKORMÁNYZATI HETILAP

1981. szeptember 7. Jún. 22. Ft XII. évfolyam 46. szám

Nőcelni kell az állatállományt és a fehérjetermelést

... az állományt és a fehérjetermelést... (text continues)

Miniszteri látogatás

... Miniszteri látogatás... (text continues)

All a víz, folyik a szivornyacsere

... All a víz, folyik a szivornyacsere... (text continues)

Kényelmesebb közlekedés

... Kényelmesebb közlekedés... (text continues)

Menni vagy maradni

... Menni vagy maradni... (text continues)